

[Ankieta] Dziedzictwo Benedykta XVI: John Milbank

Ratzinger, zarówno jako papież, jak i teolog, nie wydaje się z perspektywy czasu „konserwatystą”, ale raczej kimś, kto starał się w autentyczny sposób podtrzymać prawdziwą i ortodoksyjną kreatywność myśli katolickiej XX wieku – pisze John Milbank w „Teologii Politycznej Co Tydzień”: „Benedykt XVI. Wiara i ciągłość”.

Teologia Polityczna: Jakie miejsce w historii współczesnego Kościoła katolickiego zajmuje Benedykt XVI?

prof. John Milbank (Uniwersytet Nottingham): Benedykt XVI, zarówno jako teolog, jak i papież, zdołał podtrzymać interpretację Soboru Watykańskiego II opartą w dużej mierze na dziele *nouvelle theologie*: nalegającą na integrację wiary i rozumu oraz odporną na hermeneutycznie nieuzasadnione liberalne odczytania reform Soboru Watykańskiego II.

Które z decyzji podjętych przez Benedykta XVI w trakcie pontyfikatu były najważniejsze?

Moim zdaniem ta, by w encyklice *Caritas in Veritate* przedstawić włoską „ekonomię obywatelską” jako najbardziej wiarygodną współczesną interpretację katolickiej nauki społecznej. Drugim najważniejszym aktem była jego rezygnacja, która sugerowała pokorne i realistyczne wyobrażenie o roli papieża. Trzecim był jego nacisk na ukrócenie nadużyć seksualnych wśród duchownych. W tym względzie nieco kontrastował ze swoim poprzednikiem, podobnie jak w swojej odmowie (ku zaskoczeniu wielu) by za cel obrać jednostki, takie jak jego przyjaciel Hans Küng.

Gdyby mógł Profesor wymienić jedną teologiczną tezę lub opinię wyrażoną przez Benedykta XVI, to która by to była?

Myślę, że jego nacisk na to, że pełnię ludzkiego rozumu widzimy dopiero wraz z Wcieleniem Boskiego Logosu w Chrystusie. Godne uwagi jest również jego znacznie wcześniejsze skupienie na obecnej u Bonwantury historyczności.

Co śmierć Benedykta XVI oznacza dla Kościoła katolickiego? Czy to koniec pewnej epoki?

Prawdopodobnie nie, ale już teraz widzimy coraz większą polaryzację pomiędzy ultraliberałami z jednej strony, poddającymi się sekularyzacji, której Ratzinger starał się przeciwstawić, a wieloma powracającymi w recydywistycznym niepokoju do cytadeli neoscholastyki. Ratzinger, zarówno jako papież, jak i teolog, nie wydaje się z perspektywy czasu „konserwatystą”, ale raczej kimś, kto starał się

w autentyczny sposób podtrzymywać prawdziwą i ortodoksyjną kreatywność myśli katolickiej XX wieku. Przyćmiła to jedynie potencjalna niezdolność tej myśli, do adekwatnego zajęcia się nowymi kwestiami dotyczącymi płci i seksualności, które tak naprawdę pojawiły się dopiero tuż po wielkim soborze z początku lat sześćdziesiątych.

Tłum. Maciej Wilmanowicz

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
